

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren
18. marts 2013

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 68 (Alm. del – § 17) af 21. november 2012 stillet efter ønske fra Joachim B. Olsen (LA)

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, hvad effekten vil være på beskæftigelsen og de offentlige finanser frem mod 2020 og 2030, hvis niveauet for kontanthjælp til unge under 25 blev gældende for alle aldersgrupper og niveauet i øvrigt blev inflationsreguleret?

Svar

Med regeringens kontanthjælpsudspil lægges der op til, at kontanthjælpsmodtagere under 30 år, som er klar til job eller uddannelse, skal have en ydelse svarende til SU. Det sikrer, at unge ikke har en økonomisk gevinst ved at være på kontanthjælp i forhold til at tage en uddannelse. Unge der ikke er job- eller uddannelsesparate vil kunne modtage samme ydelse som dag, når de deltager i et aktivt tilbud.

En udvidelse af den nuværende ungedydelse til at omfatte kontanthjælpsmodtagere over 30 år vil indebære, at en stor gruppe vil have et lavt forsørgelsesgrundlag i en længere periode. Det skyldes, at voksne har lavere mobilitet ud af kontanthjælpsystemet end unge, fordi de typisk ikke overgår til uddannelse i samme omfang. Samtidig er der i gruppen af voksne kontanthjælpsmodtagere flere, der har problemer ud over ledighed som fx misbrug eller sygdom. Dermed har de ringere forudsætninger for at komme i job.

På den baggrund skønnes en udvidelse af ungedydelsen, at indebære en relativt lavere reduktion i antallet af kontanthjælpsmodtagere over 30 år end blandt kontanthjælpsmodtagere under 30 år.

Det skønnes, at en reduktion af kontanthjælpsydelsen for personer over 25 år, til et niveau svarende til ydelsen for personer under 25 år i dag samt en afdæmpet regulering, vil medføre direkte offentlige mindredgifter på ca. 1,4 mia. kr. i 2014, stigende til 1,7 mia. kr. i 2030, jf. tabel 1.

Det reducerede ydelsesniveau og den afdæmpede regulering forventes at betyde en reduktion i antallet af kontanthjælpsmodtagere og derved også en øget beskæftigelse. De adfærdsmæssige konsekvenser skønnes således at styrke de offentlige finanser med 400 mio. kr. i 2014, stigende til 500 mio. kr. i 2030.

Samlet skønnes det reducerede ydelsesniveau og den afdæmpede regulering at styrke de offentlige finanser med ca. 1,8 mia. kr. i 2014, faldende til 1,5 mia. kr. i 2020 og herefter stigende til 2,2 mia. kr. i 2030. Den strukturelle beskæftigelse forventes at stige med ca. 2.000 fuldtidspersoner i 2014, og 2020 og 3.000 i 2030.

Der er i beregningerne ikke taget højde for øgede udgifter til boligstøtte og børnepasningstilskud, hvilket vil reducere den samlede virkning.

Tabel 1

Virkning på de offentlige finanser ved en generel reduktion af kontanthjælpssatsen til en sats svarende til ungesatsen i dag, samt en afdæmpet satsregulering til et niveau svarende til inflationen

Mia. kr. efter skat og tilbageløb	2014	2020	2030
1. Direkte virkning ved uændret adfærd	1,4	1,2	1,7
2. Afledt virkning ved ændret adfærd	0,4	0,3	0,5
3. Samlet virkning (1+2)	1,8	1,5	2,2
4. Beskæftigelseseffekt	2.000	2.000	3.000

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon